

[P-099]

Ref. No: 188

Use of Buprenorphine/Naloxone Combination for the Treatment of Opioid Dependence: Antalya Sample

F Mükerrerem Güven¹, Hacer Yalniz¹, Melike Nebioğlu², Ömer Geçici¹

¹Akdeniz University, Alcohol and Substance Dependency Research and Practice Center, Antalya - Turkey

²Haydarpasa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul - Turkey

E-mail address: mukerremguven@gmail.com

ABSTRACT:

Use of buprenorphine/naloxone combination for the treatment of opioid dependence: Antalya sample

Objective: In this study, retrospective investigation of the effects of the sociodemographic attributes in opiate dependents on Buprenorphine/Naloxone combination and symptomatic medication treatments is aimed.

Method: Sample of the study consists of individuals who are diagnosed as opioid dependence according to DSM-IV diagnosis criterion. As data resource, the records of "Alcohol and Substance Dependency Research and Practice Center" used with the ethics committee approval.

Results: Examining the patient records retrospectively, 90.4% (n=113) of the patients are male and 9,6% (n=12) are female, average age is 22.95±5.38. The age of starting to taking opiates is 19,59±4,55 and the average dose is 9,04±5,58 g/day, Opiate usage method is 85,6% inhalation. 72% (n=90) of the patients received Buprenorphine/Naloxone combination treatment and 28% (n=35) received symptomatic medication treatment. Average lapse duration for Buprenorphine/Naloxone group is 62,32±102,84 days and 40,17±100,37 days for the other group.

Conclusion: Detoxification, early remission and maintenance in opiate dependency Buprenorphine/Naloxone combination provides a better treatment option than symptomatic treatment. However, prospectively longitudinal follow-up studies are needed to use effectively and optimize this treatment with described this sample.

Key words: Opioid, dependence, buprenorphine

ÖZET:

Opiyat bağımlılığı tedavisinde buprenorfin/nalokson birlikte kullanımı: Antalya örneği

Amaç: Bu çalışmada opiyat bağımlılarında sosyodemografik özelliklerin, Buprenorfin/Nalokson birlikte kullanımı ve semptomatik ilaç tedavileri üzerine etkilerinin retrospektif olarak incelenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: AMBAUM'da 01 Nisan 2010 ile 01 Nisan 2011 tarihleri arasında yatarak tedavi olan hastaların kayıtları, etik kurul onayı ile kullanılmıştır. DSM-IV tanı ölçütlerine göre opiyat bağımlılığı tanısı alanlar, çalışmanın örneklemini oluşturmaktadır.

Bulgular: Hasta kayıtlarımızı geriye dönük olarak incelediğimizde, hastaların %90,4,ü (n=113) erkek, % 9,6,sı (n=12) kadındır; yaş ortalaması 22.95±5.38 yıl; eğitim yılı ortalaması 9.19±2.43'dir. Opiyata başlama yaşı 19.59±4.55'dir, opiyat kullanım dozu ortalama 9.04±5.58 gr/gün, kullanım şekli %85.6 inhalasyondur. Hastaların %72'si (n=90) Buprenorfin/Nalokson birlikte kullanımı, %28'i semptomatik tedavi (n=35) almıştır. Buprenorfin/Nalokson birlikte kullanımıyla, kullananlarda laps süresi ortalama 62.32±102.84 gün, semptomatik ilaç tedavisi alanlarda 40.17±100.37 gündür.

Sonuç: Bu çalışma ile, örneklem tanımlamakta ve bu yeni tedavi seçeneğinin detoksifikasyonda, "erken remisyon" sağlamada semptomatik tedaviye göre daha iyi bir tedavi seçeneği olduğu bildirilmektedir. Mü reseptör agonisti Buprenorfinin, oral emilimi sınırlı opiyat reseptör antagonisti Naloksonla kombine dilaltı tabletleri kötüye kullanımı azaltmaktadır. Opiyat bağımlıları için tedaviyi cazip hale getiren bu tedavinin optimizasyonunu sağlamak için ileriye dönük izlem çalışmalarına ihtiyaç vardır.

Anahtar sözcükler: Opiyat, bağımlılık, buprenorfin

Bulletin of Clinical Psychopharmacology 2012;22(Suppl. 1):S118

Klinik Psikofarmakoloji Bülteni 2012;22(Ek Sayı 1):S118